तंपुराणंजातंकुतोयोगविदादिसूचकम्॥५३॥ सूतउवाच यदाकृष्णोधरांत्यक्त्वास्वपदंगंतुमुद्यतः॥एकाद
शंपरिश्रुत्याप्युद्धवोवाक्यमब्रवीत्॥५४॥ उद्धवउवाच त्वंतुयास्यसिगोविंदभक्तकार्यंविधायच॥मच्चित्ते
महतीचिंतातांश्रुत्वासुखमावह ॥ ५५ ॥ आगतोऽयंकलिर्घोरोभविष्यंतिपुनःखलाः ॥ तत्संगेनैवसंतोऽपिगमि
ष्यंत्युग्रतांयदा॥५६॥तदाभारवतीभूमिर्गोरूपेयंकमाश्रयेत् ॥ अन्योनदृश्यतेत्रातात्वत्तःकमललोचन॥५७॥
अतःसत्सुदयांकृत्वाभक्तवत्सलमाव्रज ॥ भक्तार्थंसगुणोजातोनिराकारोऽपिचिन्मयः ॥ ५८ ॥ त्वद्वियोगेनतेभ
क्ताःकथंस्थास्यंतिभूतले॥ निर्गुणोपासनेकष्टमतःकिंचिद्विचारय ॥ ५९ ॥ इत्युद्धववचःश्रुत्वाप्रभासेऽचिंतयद्ध
रिः॥भक्तावलंबनार्थायकिंविधेयंमयेतिच॥६०॥स्वकीयंयद्भवेत्तेजस्तद्वैभागवतेदधात्॥ तिरोधायप्रविष्टोऽयं
श्रीमद्भागवतार्णवम् ॥ ६१ ॥ तेनेयंवाङ्मयीमूर्तिःप्रत्यक्षावर्त्ततेहरेः ॥ सेवनाच्छ्रवणात्पाठाद्दर्शनात्पापनाशि
नी॥६२॥सप्ताहश्रवणंतेनसर्वेभ्योऽप्यधिकंकृतम्॥साधनानितिरस्कृत्यकलौधर्मोऽयमीरितः॥६३॥दुःखदा
रिद्र्यदौर्भाग्यपापप्रक्षालनायच॥कामक्रोधजयार्थंहिकलौधर्मोऽयमीरितः॥६४॥अन्यथावैष्णवीमायादेवैर
पिसुदुस्त्यजा॥कथंत्याज्याभवेत्पुंभिःसप्ताहोऽतःप्रकीर्तितः ॥ ६५ ॥ सूतउवाच एवंनगाहश्रवणोरुधर्मेप्र
काश्यमानेऋषिभिःसभायाम्॥आश्चर्यमेकंसमभूत्तदानींतदुच्यतेसंशृणुशौनकत्वम्॥ ६६॥ भक्तिःसुतौतौत
रुणौगृहीत्वाप्रेमैकरूपासहसाऽविरासीत्॥श्रीकृष्णगोविंदहरेमुरारेनाथेतिनामानिमुहुर्वदंति॥६७॥तांचागतां
भागवतार्थभूषांसुचारुवेषांददृशुःसदस्याः॥कथंप्रविष्टाकथमागतेयंमध्यंमुनीनामितितर्कयंतः ॥ ६८ ॥ ऊचुः
कुमारावचनंतदानींकथार्थतोनिःपतिताऽधुनेयम्॥एवंगिरःसाससुतानिशम्यसनत्कुमारंनिजगादनम्रा॥६९॥
भक्तिरुवाच भवद्भिरद्यैवकृताऽस्मिपुष्टाकलिप्रनष्टाऽपिकथारसेन॥क्वाहंतुतिष्ठाम्यधुनाब्रुवंतुब्राह्याइदंतांगि
रमूचिरेते॥७०॥भक्तेषुगोविंदसुरूपधत्रीप्रेमैककर्त्रीभवरोगहंत्री ॥ सात्वंचतिष्ठस्वसुधैर्यसंश्रयानिरंतरंवैष्णव
मानसानि॥७१॥ततोऽपिदोषाःकलिजाइमेत्वांद्रष्टुंनशक्ताःप्रभवोऽपिलोके ॥ एवंतदाज्ञावसरेऽपिभक्तिस्तदा